

חבית

שבועון קבוצת יבנה

י"ז בטבת תשפ"א - (1.1.21)

"בך יברך ישראל לאמור ישׁימך אלוהים כאפרים וכמנשה" (בר' מח כ) -המקור לברכת הבנים והבנות (מתוך אתר דברי הימים יצירה יהודית לבית)

שבת פרשת ויחי

צאת השבת - 17:28

כניסת השבת - 16:25

את חלום נעוריו, אבל העם המצרי אינו עמו ותרבות מצרים אינה תרבותו. הצלחתו החומרית בהחלט בשיאה – "הפְּרָנִי אֱלֹקִים", אבל סביבתו המצרית כבר נתפסת בעיניו כ"אָרֶץ עֲנִי".

בחקר תופעת ההגירה ידוע "חוק הנסו" שאומר, שהדור השני של המהגרים מנסה לזכור את מה שהדור הראשון ניסה לשכוח. יוסף עובר בעצמו את התמורה הזאת במהירות רבה, מבלי להזדקק לתהליכים ארוכים בין דוריים. למעשה, המהפך אצל יוסף חל בין הולדת מנשה להולדת אפרים.

אם כן, ייתכן שהעדפתו של יעקב את אפרים נובעת מהבנתו את שנות הגלות הארוכות שעוד נכונות למשפחה, שתהפוך לעם. זאת גלות שעתידה להיות איומה וחשוכה. מנשה ואפרים הם הראשונים שנולדו בגלות זאת. ישראל סבא מאותת לדורות הבאים – במתח שבין הרצון לשכוח לבין החובה לזכור, במתח שבין אימוץ תרבות מקומית לשימור מסורת אבות – אנא, תנו עדיפות לזיכרון ותנו יתרון למסורת.

"גם הוא יהיה לְעָם וְגַם הוּא יִגְדַל וְאוֹלָם אָחִיו הַקָּטָן יִגְדַל מִמֶּנּוּ וְזָרְעוֹ יִהְיֶה מְלֹא הַגּוֹיִם".

שבת שלום!

בספר בראשית, באופן עקבי, הבן הבכור הוא לא זה שנבחר להמשך השושלת. הסיבות לכך בדרך כלל ניכרות לעין. קין רוצח את הבל, ושת, הבן הצעיר, ממשיך את השושלת; יצחק מיועד לברכת הירושה על ידי הקב"ה ולא ישמעאל; אופיו של עשיו גורם לרבקה, ולאחר מכן ליצחק, להעדיף את יעקב כמקבל הברכה; מנהיגותו של ראובן נתפסת כחלשה לעומת מנהיגותו של יהודה; אבל מהי הסיבה שיעקב מעדיף את אפרים על פני מנשה? ניכר שהם עדיין ילדים, ויעקב כלל לא מכיר אותם, ובוודאי לא הספיק להתרשם מיכולותיהם.

הרב יונתן זקס ז"ל מציע שנאזין בתשומת לב למדרש השמות של הבנים.

"וַיִּקְרָא יוֹסֵף אֶת שְׁם הַבְּכוֹר מְנַשֶּׁה כִּי נִשְׁנֵי אֱלֹקִים אֶת כָּל עַמְלִי וְאֶת כָּל בֵּית אָבִי. וְאֶת שְׁם הַשְּׁנִי קָרָא אֶפְרַיִם כִּי הִפְרִנִי אֱלֹקִים בְּאָרֶץ עֲנִי". (ברא' מ"א, נ"א-נ"ב).

יוסף משקיע בשמות שני בניו את חוויית הגלות הפרטית שלו. עם הולדת מנשה, יוסף חש הקלה. הוא כבר אינו עבד, הוא הגיע למעמד של שליט באומה הגדולה בתבל, שני רק לפרעה. עברו נשתכח ממנו וצלל בתהום הנשייה. זה פירוש שמו של מנשה.

קריאת השם אפרים משקפת כבר הלך רוח אחר, רגשות חדשים. הוא אמנם הגשים

"ואני תפילתי לך..."

שבת פרשת ויחי

16:25 - הדלקת נרות

תפילת מנחה כרבע שעה לאחר הדלקת הנרות

מיקום התפילות ולוח הזמנים - בתיאום ישיר עם אחראי המניינים!

- צפוני - נחמיה רפל
- מזרחי - צביקי טסלר
- צעירים - אחיעד מובשוביץ
- מערבי - רון ברטוב
- מרכזי - עידו עפרוני
- ביה"כ - יעקב וכמן

מנחה/ערבית בימות החול
בבית הכנסת בשעה 16.45
תפילת שחרית ב-06:00

יציאת השבת : 17:28

שבת שלום !

מזל טוב!!!

- * לעמיר לסלוי בר המצוה, להורים אילת ויאיר ולכל המשפחה!
- * לאפרת ולרמי עפרוני בהולדת הנין, נכד לשולמית וגיל, בן להדס והדר, ניין לשולה ז"ל.
- * ליוכבד שריד, לרבקית וצביקה מזל טוב בהולדת הנינה-הנכדה, בת לטובי ואייל ולבר המצווה של יצחק מאיר, בנם של חן ולירן.

"בך יתברך ישראל"

הנוהג לברך את הבנים והבנות מבוסס על הפסוק "בך יתברך ישראל..." שבפרשתנו. האם הברכות הן נבואות? או ייחול לטוב? הנכחה של השכינה באינטימיות של הורים וילדיהם, או בקשר של מנהיגים וקהילתם? הבאנו כמה סיפורים 'משלנו' על ברכות, ונברך את הקוראים בקריאה מהנה!

אי e fe מרכות

סמוך לתפילת מנחה הוא היה יושב בפניה הקבועה שלו ושוקע בלימודו. יום אחד נכנס בחור שהיה שרוי בקושי ופנה בצרתו אל ראש הישיבה, וביקש: "הרב, תברך אותי!" ראש הישיבה הצביע על אבא ואמר לבחור: "אתה רואה את האיש ההוא שיושב בפניה? תבקש את הברכה ממנו".

במשך כל השנים שמענו סיפורים מרגשים מאנשים שלא היכרנו ושזכו להתברך מברכותיו של אבא.

בשבוע שעבר הייתה אזכרה, במלאת שנתיים לפטירתו. לפני האזכרה פנה לאמא שלי בנאדם יקר, שטען שבזכות הברכות של אבא הוא זכה לישועות, התנצל שלא יוכל להגיע לבית הקברות, וביקש ממנה: "תברכי אותי". אמא אמרה במבוכה: "אבל אני לא יודעת לברך כמו שהיה הרב שלמה מברך", והוא לא ויתר וביקש מאמי: "כשאת נמצאת ליד הקבר של הרב, תברכי אותי, את, במילים שלך".

זה היה כל כך טבעי אצלנו במשפחה שמבקשים מאבא/סבא ברכה לפני כל מעשה חשוב ובכלל. לפני מבחן, טסט נהיגה, ראיון עבודה, מילואים, משרה חדשה ועוד ועוד. היינו מתקשרים לבית, ואם אבא לא היה, אמא הייתה רושמת את הבקשות שלנו, ומדי בוקר, באשמורת

גמלי אטיאס מספר על אביו, הרב שלמה ז"ל גמלי: "בשנת 1990, בפעם הראשונה שהזמנתי את הוריי לשבת בקיבוץ ואבא שלי קיבל עלייה לתורה, בסוף ברכת התורה הוא בירך את כל הקהל מעל הבמה בבית הכנסת. פתאום השתרר שקט, ומיד נשמעו לחשושים. ציבור המתפללים לא הבין מאיפה זה בא להם, ואני התחפרתי עמוק בתוך המושב שלי, מה"פדיחה", כשאבא שלי חזר לכיסא אמרתי לו: "אבא, איזה פדיחות עשית לי. פה, בקבוצת יבנה, לא נהוג לברך את הקהל באמצע קריאת התורה, ובטח לא אחד העולים. ואז הוא לימד אותי עוד שיעור לחיים:

מי שמכבד אותך, אתה חייב לכבד אותו בברכה!

אבא שלי היה איש של ברכות.

אהבתו לקב"ה הייתה ללא תנאי, ואהבתו לאנשים הייתה מיוחדת במינה. ואנשים השיבו לו בחיבה יתרה. אבא השתדל מאוד להגיע בכל יום למאה ברכות. גם בתפילות וגם בפעולות יומיומיות כמו נטילת ידיים, אכילה וכד'. "

- ספר על ברכות שנתן לאנשים..

בימות החול אבא היה מתפלל בבית הכנסת של המקובלים, בית-אל, ברובע היהודי.

כשהיה רב קהילה ברוסיה, הוא נענה לבקשתו של שכנו ברובע היהודי, הרב אלי בן דהאן, שהיה מנהל בתי הדין הרבניים, למצוא סרבני גט שהיו ברוסיה ואכן, אבא הצליח למצוא את הבעלים ולהחתים אותם בנוכחות 2 עדים על גט".

התייחסתם לברכות, כ'שפע של נתינה' או לברכות מתגשמות?

"חד משמעית הרגשנו שיש לאבא צינור ישיר לקב"ה.

האמנתי בו בהחלט, קודם כל כי הוא אבא שלי. באופן אישי, אם יפנו אותי למישהו שאני לא מכיר, "לך תקבל ברכה", זה פחות מתאים לי באישיות שלי. אבל מאבא, אין מצב שהייתי יוצא מהבית ללא ברכתו. לא אני ולא ילדיי.

חד משמעית, גם היום כולנו מרגישים שהוא מתפלל עלינו ונמצא איתנו. לצערי, אבא עדיין לא בא אליי בחלום ... וזה חסר לי, סוג של חיבור יותר ממשי איתו".

גמלי מוסיף שכאשר ביבנה דנו על ברכה לנשים בקריאה בתורה, הוא לא הבין מה הבעיה. כיון שאביו היה מברך בפתיחת ההיכל ובעלייה לתורה כל אחד, נשים כגברים, בכל נושא.

גמלי מסיים וניכר בו הגעגוע: "כשאבא היה מברך, הוא היה סומך את ידו על הראש, ממש הניח את ידיו, וכשסיים היינו מנשקים לו את היד. כשבירך בנות, הוא הגביה את ידיו מעל לראשן".

הקשיבה: דינה ספראי

הבוקר אבא היה הולך לטבול במקווה ויורד להתפלל במנהרות הכותל, במקום הכי קרוב לקודש הקודשים. שם היו הוא והמקובלים מתפללים מדי בוקר, תפילת שחרית - כשעתיים!!! ושם כיוון מעומק ליבו ובירך את האנשים שפנו אליו לברכות.

ההשפעה הגדולה שייחסו לו השפיעה על אישיותו?

"הוא תמיד היה יושב בפינה. הוא לא עשה מזה עניין. זה פשוט עבר מפה לאוזן ותמיד, בכל אירוע ומפגש חברתי, אנשים היו פונים אליו לקבל את ברכתו.

יחד עם זאת, אבא היה אדם של חיבורים. אבא ואמא עבדו שנים רבות בחו"ל, בקהילות יהודיות. אחד הדברים המשמעותיים, שלא הרבה אנשים יודעים עליו, הוא שאבא עזר לעגונות ומסורבות גט בארץ ובעולם.

הברכה fe סבא / יהודית צוקרי

לכל אחד דברי ברכה ובה קשר לפרשתם,
ואוצר הברכה של סבא עדיין מחכה
במחזור.

חתונות הנכדים המרגשות העירו בי צורך
למצוא ברכה בנוסח קבוע לשמחות. וכך,
כשפתחתי את מחזור ה"מועדים", ראיתי
את הברכה היפה והוספתי אותה לדברי
בשבת "שבע הברכות".

עכשיו, לכל חתונה ובר מצווה, מצורפת
בסוף דברי ברכת סבי, סבא אברהם שלי.

וכך כתב:

סדור תפילה "מפי עוללים" תשורה - לנכדתי
יהודית הנעימה והיקרה
יתן לך בורא עולם
כל טוב חיים ושלוש לטובה ולברכה
וכל משאלות לבך ימלא
כאות נפש סבך
אברהם אלראי

בשנת תשי"א קיבלתי ליום הולדתי מחזור
תפילה. "מועדים" בהוצאת "אמנות" תל
אביב. מתנה זו נקנתה בשם סבי, סבא
אברהם, שביבנה קראו לו "אדון שפיגל".

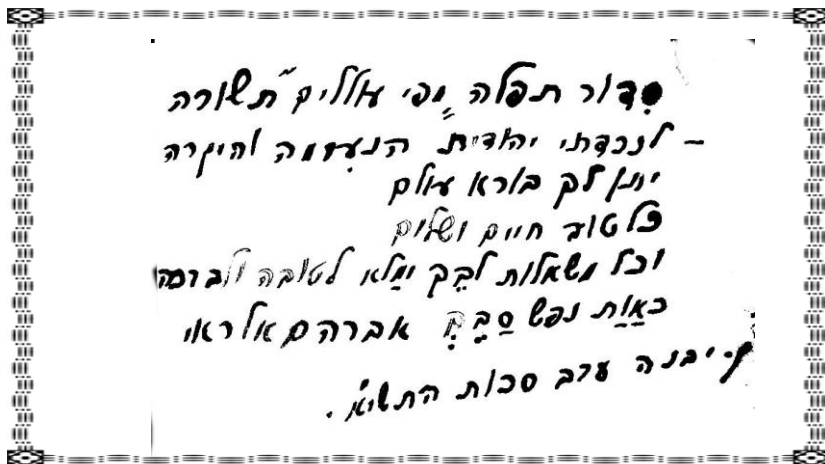
הוריי שלחו אותי עם המחזור לחדרו של
סבא (פה ביבנה), על מנת שיכתוב לי
הקדשה.

סבא ישב ליד שולחנו, לקח את העט וטבלו
בדיו, וכתב בפתח המחזור הקדשה שהיא
כולה ברכה.

שנים רבות התגאיתי בהקדשה הכתובה
בכתב ידו, באותיות שלעיתים יצאו רוות
ועדינות ולעיתים, עבות ומודגשות. אך לא
שמתי לב שזו ברכה. **סבא בירך אותי ...**

המחזור הזדקן. דפיו הצהיבו, כריכתו
חודשה, אבל הברכה נשמרה היטב.

ילדיי בגרו, נישאו והולידו ילדים משלהם.
כשאלה הגיעו לבר ובת המצווה, כתבתי

ברכתו של אבינו הטהור להב ד'נה ספרא'

אי שם, לפני שמונה דורות בוילנה, זכה אחד מבני משפחתו של זאב (מצד אמו) בברכה מיוחדת, ישירות מפיו של בעל הטורי זהב (הרב דוד הלוי סגל, מגדולי הפוסקים האשכנזים במאה ה-17) בזו הלשון:

"שבעה דורות לא יהיה בביתכם בעל מלאכה!"

(באידיש עסיסית: *בַּעַלְמְלוּכֶע*).

כוונתו היתה כמובן לאחל לשבעת הדורות הבאים שכולם יצאו תלמידי חכמים או לפחות סוחרים.

ברכה זו, כפי שנוכחתי בבית ספראי, אכן התקיימה במלואה, ועד לשלב הנישואין היא היתה ברכה נפלאה. אך בפעם הראשונה שהיה צריך לתקוע מסמר בקיר, התגלו חסרונותיה. בעל לחוד ומלאכה לחוד. כשקיטרתי בפני חמותי החכמה, היא אמרה בהזדהות: "ככה זה אצל כל הנשים. לפני החתונה הן רוצות בן זוג משכיל, ואחרי החתונה הן רוצות בעל מלאכה".

על כל פנים, הדור של זאב הוא השביעי, וברכת הט"ז מוצתה. כיום, רוב המסמרים בקירות הבתים של ילדינו נתקעים בהינף פטיש אחד. והלמדנות? בחרה לה תחומים מגוונים ...

סיפור שהיה באמת רותם בית אריה

לפני מספר שנים, הייתה לנו סוגיית פריון, וצפה האפשרות שניוותר ללא ילדים. לשם קבלת ברכה, אמא שלי דהציעה שנפנה לאדם עושה ניסים, הידוע כמומחה גדול באותה הסוגייה. אין להאשים אותנו באמונת יתר בניסים שהם מעבר לטבע, אולם צו השעה דרש שלא לדחות כל הצעות בנושא. משהסכמנו, ניתנה לנו כתובת שהובילה לשוק נושן בפתח תקווה. הלכנו במורדות השוק הצר וההומה, ומעט אחרי מרכז השוק פנינו לדלת צרה ונכנסנו לחדר צדדי. החדר היה קטן מאד ומצוייד בספרים רבים. במרכז החדר ניצב שולחן ומאחורי השולחן ישב איש מבוגר עם זקן לבן. גללנו בפני האיש את הסוגייה. הוא ביקש ממני לכתוב את שמי המלא, אותו לא ידע קודם. האיש התבונן בשם לרגע, ואז בי, ושוב בשם ואמר: "אל תדאגי. אני מכיר מקרים כאלה, אתם תהיו בסדר". ובעודו ממשיך להתבונן בי, הוסיף: "אל תסתובבי. שמעו, סבא שלך, שנפטר לפני שנה, עומד מאחוריך. את היית קשורה אליו מאד, והוא מלווה אותך לכל מקום שאת הולכת ושומר עליך. סבתא שלך... שושנה, גרה עדיין בגבעת ברנר. היא מבוגרת מאד. את סבא שלך, אלעזר, אבא של אמא, לא הכרת. הוא נפטר כשאמא שלך הייתה צעירה מאד. הוא היה אדם

חשובות ששווה בשבילן לשקר ולהתחפש, לבכות ולריב? שנים חשבתני שזו אמונה טפלה תמימה של אבותינו הקדמונים ותנו לא. עד שאיבדתי את הברכה האחרונה של אבא שלי.

אבי היה מברך אותנו בברכת הבנים רק בערב יום כיפור, כך נהג. באחת השנים, כשכבר הייתי אישה בוגרת, נסעתי להוריי ליום כיפור, ורק אני מכל אחיי הייתי אתם בהדלקת הנרות. ומיד אחרי הדלקת הנרות הפצירה אמי באבי, שיברך אותי. ושנינו ידענו שבהחלט דרושה קצת ברכה בחיי, ודווקא משום כך היינו נבוכים מהאינטימיות הפתאומית והתחמקנו, עד שכבר היינו צריכים ללכת לבית הכנסת. חודש אחר כך התחיל מצבו של אבי להתדרדר למה שהתגלה כמחלה נוראה ואלימה. וכשהדבר התברר, התחלתי לחוש תחושה פיזית ממש של חיסרון בגלל הברכה ההיא, שהחמצתי, וכבר היה מאוחר.

וכשהוא נפטר, הבנתי שהורים הם הבסיס שממנו אנחנו צומחים, וכשהורה מעניק ברכה לילדיו, הוא נוטע בתוכם את הבסיס, את האהבה ואת האמון, את המבט האוהב או הביקורתי, המבטיח או המפקפק, וכך הוא עוזר להם לצמוח גם כשהיו רחוקים ממנו, גם כשהוא יהיה רחוק מהם.

מאז שאבי נפטר, בכל פעם מחדש נקרע לבי כשעשו זועק: 'בְּרַכְנִי גַם אֲנִי אֲבִי' (כו, לח).

מיוחד מאוד, צדיק". הרגשתי איך הלב דופק והחדר נעשה מעורפל. רציתי להסתכל אחורה ולא הצלחתי. הרגשתי בנוכחות ניצבת מאחורי ומבעד לערפול, ראיתי את האיש עם הזקן הלבן מסמן למישהו מאחורי. המעמד היה משתק והרציונאל נשאר מעבר לחדר. לא היה לנו הסבר לדבר, שכן האיש לא פגש אותי או איש מבני משפחתי קודם לכן. בהמשך אמר האיש שתוך שלושה חודשים אהיה בהריון עם בן. במידה וכך יהיה, כל שהוא ביקש זה להיות הסנדק של הבן. חוסר האמונה העיקש שלי במחוללי ניסים התרסק, ומצאתי את עצמי מסכימה לעסקה. ובכן, על אף סיפור הנס, שהייתי מחשיבה כבדייה, אם לא הייתי נוכחת בו בעצמי, לא הגיע הבן. רק שלוש עלמות, בנות, שאין להן תחליף.

הברכה fe אבא fe, החמצתי / חזית ברטוב

(נכתב במקור במסגרת 929 על ברכת יצחק ליעקב ועשו)

הרבה שנים חשבתני שהדבר המפתיע ביותר בסיפור הזה של השקרים והרמאויות, הברכות והעלבונות, הוא שמשאת נפשם של עשו ויעקב, וגם של רבקה, היא ברכתו של יצחק אביהם.

לא הבטחה לכסף או לירושה. ברכה. ומה יש במילים שאומר אב לבנו, שהן כל כך

גרעין צבר – הפרק הצבאי מתחיל / נעמה טסלר

פרק הקליטה של גרעין צבר, פרק של ארבעה חודשי הכנה לקראת הצבא, הסתיים. השבוע התגייסו למחווה אלון, לתקופה של אולפן צבאי, 11 מחברי הגרעין. זה למעשה הגיוס האחרון של הגרעין, למעט חבר גרעין אחד שטרם התגייס. עכשיו מתחיל הפרק הצבאי, שהוא בהחלט מאתגר.

אחת מבנות הגרעין מספרת על חוויה מיום הגיוס שלה, בה רוב הבנות הישראליות ממש בכו והיא לא בכתה. "הן עזבו את הבית וההורים רק עכשיו", היא אומרת, "ואני עזבתי את

המשפחה כבר מזמן, ואני כבר רגילה".

חברי הגרעין, בהשוואה לישראלי שכל חייו שומע על הצבא, מגיעים עם פחות ידע על הצבא. אבל הבגרות שלהם, העצמאות והמוטיבציה מאד גבוהים.

בהצלחה לכם בשירות:

וכל החבורה שהתגייסה השבוע למחווה אלון ושיבוצם ייקבע בהמשך:

מקס מרון (ארי ונעמה סולטניק)

עבדיה מוריץ (קובי ושרי שטיין)

גדי סאקס (עציון ויעל הראל)

שועי כהן (אילן ואורית פרל)

אלישבע פיקר (אור ואילת אריכא)

ניקי אייגר (ניר ודגנית גלס)

גיטי פריד (יצחק ודנה ברוכי)

שיראל דזין (עדו ויונה עפרוני)

תמר רוזנוולד (חנוך וטובה פניני)

קיילה גרונשטיין (נעם ושרית פישביין)

קיארה לזין (עמית ושרית חפץ)

וכן בהצלחה **לסמי בלסם** (שלמה ושפרה

אניקסטר) שיתגייס במרץ, ובינתיים עובד

בביה"ס היסודי - בהוראת אנגלית.

אבי ברנט רונין (אהוד וחמוטל איתן) – קשרי חוץ

מאירה וינשטוק (נחום ורבקה ריין) – קשרי חוץ

רבקה הונבר (ידידיה ולילך פלק) – קשרי חוץ

שירלי שהבר (אמנון ועדי כץ) – קשרי חוץ

יפה קיסל (נח ותמי חיות) – המערך הטכני של חיל האוויר

שני קדוש (רן ועינת לוי) - משקית ת"ש בעיר הבה"דים

חוי גולדויש (ניר ורוני יעקבי) – מ"כית טירונים

אלישע קליין (אבשלום וקארן כהן) – פלס"ר צנחנים

שרה ריכטר (פיליפ ואושר קולמן) – עוקץ

מדור על דברים
שרואים
ושומעים כאן,
בבית. באחריות
חברי המערכת.

קצרים

מאת: ק' הילה

* ק' גילתה שיצא ספר חדש (ראו תמונה) ושאת העריכה הלשונית שלו עשה מיודענו, **יוסי בן טולילה**. "יוסי, יצאת לדרך עם מקצוע חדש?" התלהבה ק'. יוסי צינן את ההתלהבות ואמר,

שהדרך להתבססות במקצוע ארוכה, ושהוא עדיין בתחילתה. "כשאסיים לערוך שלושה ספרים, אוכל להגיד לך בביטחון גדול יותר שעליתי על דרך חדשה. פשוט, בתחום עריכת הלשון יש תחרות גדולה ולכן, כדי לצבור מוניטין צריך גם לצבור ניסיון". "אז איך הגיעה אליך הצעת העריכה לספר הראשון שיצא לאור בעריכתך?" יוסי: "מוכי בטר ראה שפרסמתי בפוסט אישי בפייסבוק שנכנסתי לתחום, והוא המליץ עליי ל**צבי הנדל**".

אז חביירים וחביירות, שם המשחק הוא המלצות, ומתן הזדמנויות. מוזמנים!

* ציפור קטנה לחשה לנו שבנצי יהושע, (הקרוי בפי עמיתו ד"ר בנצי), התמנה לתפקיד ראש מחלקת אף, אוזן, גרון בבית החולים - ברזילי. בנצי, מומחה לניתוחי ראש, צוואר, ובלוטת התריס. המדור מאחל הצלחה לבנצי ונחת לנחמה!

* כמחווה לענפים שעושים לילותיהם כימים בספירות מלאי, בחרה ק' לתשאל את לילך פלק על סוף השנה האזרחית בחנות המפעל. "לילך, איך עברה התקופה מחנוכה ואילך?" לילך: "בחנוכה היה מבצע שמונה שמונה: 8 ימים - 8% הנחה על שמן זית, ותנועת הלקוחות מיבנה ומבחוץ היתה יפה. השבוע, ההנחות של מכירת סוף השנה היו לא רק על מוצרי יבנה אלא גם על פינת הטבע, קוסמטיקה, מוצרים ללא גלוטן, אלכוהול, שמנים אתריים, דבש וכד'. והגיעו לקוחות רבים. אנחנו עושים איפוס מלאי לקראת שנה חדשה, כדי להתחדש אחר כך". "ואיך מתבצעת ספירת המלאי?" לילך: "את אזור המחסן כבר ספרנו, וביום ראשון סוגרים את החנות לשם ספירת כל המוצרים ואיפוס המלאי. השיקול הוא שביום חמישי, ה-31 לחודש, לקוחות מצטיידים לנובי גוד. ב-1 לחודש - יום שישי, לא רצינו לסגור כי יש תנועה גדולה. יום ראשון הוא היום האידיאלי". בלי לשאול על סגר אי אפשר, ולילך מסבירה שהחנות פתוחה בסגר, ללקוחות מבחוץ, רק עד 15.45, ופעמיים בשבוע היא פתוחה עד 17:00, עבור חברי הקיבוץ. "מי עוזר לכם בספירת המלאי?" לילך: "הספירה מתבצעת ע"י צוות החנות בלבד". ולא נותר לק' הילה אלא לאחל לכבוד ראש השנה האזרחית לסופרי המלאי - שלא תיפול טעות בספירתכם, ושהאנרגיות יתחדשו יחד עם המלאי!

עוגות שעושות שמח / רעיה ג'קסון זלקינד

עד שהוא אמר לעצמו – די! אני חייב לחזור לאפות!

וככה, לאט לאט חזרו לחיינו העוגות הבחושות, הפשוטות אבל מעולות של שחר, הפעם בתוך מנג'טים, כדי לצמצם מגע.

הכי כיף לשמוע שיש תגובות טובות. אנשים אוהבים ומחכים לעוגות, (נו מה?!!) וזה מה שהכי משמח את שחר! אחרי הכל הוא התחיל עם המסורת הזאת רק בשביל לעשות טוב, לשמח ולהשמין את החברים ...

לפעמים יש ביקורות גם פחות טובות, לפעמים אפילו בצדק, אבל שחר אומר שהוא שמח לשמוע גם את זה, כי ביקורת רעה היא לפעמים כנה יותר ...

כיום המתכונים מוכפלים בהמון. יש עוגות לכל צוות המטבח ביום שישי, ועוד שתי תבניות גדולות לאנשים שבאים לקחת מרק, וכמעט אף פעם לא חסר.

ולסיכום, מילה (נוספת) של אופטימיות: תחום האפייה אמנם תמיד סיקרן את שחר, אבל לפני שהתחיל לעבוד במטבח, גם חביתות היו יוצאות לו שרופות לפעמים. אז אולי, גם לכם יש כישרון קולינרי חבוי!

אם הרגשתם לאחרונה אווירה ביתית במתחם השלעפרים של ארוחות השבת, אז מצאנו את האחראי לכך, יותר נכון, את האחראיות: העוגות של **שחר ברלב!** שחר מספר שהוא התחיל עם המנהג לפני כשנה וחצי, כשהחלוקה עוד הייתה, מי זוכר ומי יודע? בתוך המטבח.

למה? כי התחשק לו לשמח את האנשים! שתי תבניות גדולות של עוגה בתוספת שני קנקני מיץ, וכל הקודם זוכה. מהדורה מוגבלת לברי מזל.

המתכונים אמנם מתכונים פשוטים, של עוגות בחושות, אבל תמיד מאוד טעימות. בעיקר, כשבדיוק הרגע יצאו מהתנור.

עם פרוץ הקורונה והאיסור על התקהלויות, היה ברור ששחר צריך לקטוע את המנהג הטעים הזה, כי אין דרך לעבור ליד העוגות ולא לטעום קצת, לא משנה כמה אנשים כבר עומדים מסביבן. שחר מספר שבכל התקופה הזאת, הוא התגעגע לעוגות של יום שישי, והן היו חסרות לו בדיוק כמו לטועמים, ואולי אפילו יותר.

נדרות

לחברים שלום,

אריאל דיטור יוצא לגמלאות ומוריד את היקף עבודתו.

הוא ימשיך לטפל בהחלפת מנעולים וידידות בלבד.

בענייני תחזוקת נגרות – ניתן לפנות לצבי אפרתי.

יעל עופר הראל - מרכזת הגיל השלישי

סיון לנג - מרכזת השירותים

בונים כאן!

* בית 61 (צ. אפרתי, א. שטיין, יהושע ושנקר) עומד לקראת סיום.

התחיל השלב האחרון בעבודות החשמל וחיבור האגף החדש, בבתי נוספים. בשבועות הקרובים יתחילו לסיים בתי נוספים.

נותרו שני בתי בלבד שבהם עדיין לא פרצו את קיר הממ"ד.

* בדו-משפחתיים, ממשיכים בקידוח הכלונסאות. במקביל, יש כבר בתי שנוצקו בהם רצפות, ובבית אחד אפשר לראות שיצקו כבר קירות ממ"ד. בשבועות הקרובים ימשיכו בבניית קירות. השבועיים היבשים אפשרו לקבלן להתקדם, לאחר תקופה בה הגשמים עיכבו את העבודות.

דיווח: ניר גלס

חדרי צעירים

ביום א' הקרוב י"ט בטבת (3.1) בשעה 21:00 נקיים מפגש שיח (בזום) בנושא "חדרי צעירים".

המפגש רלוונטי יותר להורים לילדים מגיל תיכון ועד גיל 30, אך פתוח כמובן לכל המעוניינים. נשמח להשמיע ובעיקר לשמוע.

להתראות

ועדת צעירים.

שולחן תרבות

✓ מוזמנים להרצאה בזום, ביום שלישי,

כ"א בטבת, 5/1/21 בשעה 20.30

"למי קראת רוצחת?" –

מכלא ההתעללות ועד בית הסוהר נווה תרצה.

עו"ס תמר דהאן – מובילת המאבק לשחרורן

של דלאל דאוד וסימונה מורי,

בהרצאה מרתקת, על ראיונות שביצעה מתוך

הכלא עם נשים שהורשעו בעבירות המתה

של בני זוגן המתעללים, וכיצד תרגמה את

המחקר לאקטיביזם.

קישור לזום יישלח בסמוך להרצאה. תוכלו

לצפות בה בערוץ הפנימי.

✓ מוזמנים להרצאה בזום, ביום שלישי,

כ"ח בטבת, 12/1/21 בשעה 20.30

"פעמיים כי טוב"

מה מביא משפחה עם ארבעה ילדים להיות

משפחת אומנה לשתי בנות מקסימות עם

תסמונת דאון?

מאָתְגָרִים| בילדות, למסע של שליחות.

סיפור אישי ומרגש של משפחה שבחרת

באתגרים, ומוצאת בהם משמעות ושמחה.

מרצה – עדי שגיא מקיבוץ מרב.

קישור לזום יישלח בסמוך להרצאה. אפשר

לצפות בה גם בערוץ הפנימי.

✓ תודה למשתתפי טקס י' בטבת. לאלכס

בקר - על פרקי התהילים ו"יזכור", לדורית

מונדרר - על סיפור משפחתי מקרב ומרגש,

להרכב המוזיקאלי - על נגינה ושירה.

שבת שלום והרבה בריאות

צוות תרבות קורונה

משולחנם של נח ויהודה מזכירי הפנים

מועצה

אושרה השתלמות מקצועית לרן לוי בתחום המחשוב. רן מסיים שנים רבות וברוכות בענף הרפת ושם פניו לקריירה שנייה. נספח הבריאות לצעירים בעצמאות כלכלית הוחזר למזכירות לבחינה נוספת באמצעות צוות שיכלול נציגים מענף הבריאות, מוועדת צעירים ומהנהלת הקהילה. בסעיף השלישי התקיים דיון על זהותם של בעלי התפקידים במועצה. עד עכשיו חברי המזכירות היוו חלק מחברי המועצה. כיום, בתקנון המוסדות שנעשה בעקבות הסדרת משק וקהילה, אמורים לשבת במועצה חברי המזכירות המתאמת (ארבעה בלבד) ולא חברי הנהלת הקהילה, אף שרוב הנושאים המגיעים למועצה הם קהילתיים במובהק. הוחלט לשמור על התקנון כפי שהתקבל ולנסות את המודל החדש לתקופת מה. חברי הנהלת הקהילה יצטרפו למועצה כמשקיפים כאשר תכני הדיון ידרשו זאת.

מגרש המשחקים החדש

המשיכה של מגרש המשחקים החדש איננה מועֶמֶת. מידי יום ניתן לראות שם את מיטב ילדינו ועמם גם ההורים, משחקים ונהנים. פה ושם מגיעים למגרש גם אורחים, חלקם הם שכנינו מהישיבה. לאחרונה שמענו בצער על אורחים שגורשו משם בבושת פנים. חשוב לנו לגנות את התופעה משתי בחינות שונות לחלוטין. הראשונה היא הבחינה האנושית. מדובר בשכנים טובים שרוצים להתאוורר מעט וליהנות מהמתקן הנאה בו זכינו ואנו מצוים על הכנסת אורחים. הבחינה השנייה היא הפן החוקי. מדובר בשטח ציבורי פתוח ("שטח חום") שאין לנו את הזכות החוקית לסגור אותו. כלל זה נכון גם לצלמי החתונה ולסתם אורחים שמתיישבים בדשא ליד חדר האוכל, בצל הפיקוס. בואו נלמד לשנות את יחסנו לתופעות אלה ולשמוח בכך שהקיבוץ ומתקניו מהווים מקור משיכה ואתר אסתטי.

הגיל השלישי

לפני כארבעה חודשים נכנסה יעל עופר הראל כממלאת מקום לתפקיד מנהלת הגיל השלישי. בתיאום עם יעל ומש"א מינתה המזכירות את יעל לתפקיד לקדנציה מלאה. יעל תמלא את תפקידה בהיקף של יומיים בשבוע (40%) לצד עבודה נוספת מחוץ לקבוצה. יונת ברטוב תמשיך בעבודתה בגיל השלישי בניהול מפג"ש של טעמים ובשיחות אישיות. אנחנו מאחלים ליעל הצלחה רבה בתפקידה.

לקראת תקציב 2021

מעל 80 חברים השתתפו בערבי הסברה לקראת התקציב החדש. הסדרת משק וקהילה יוצרת הצגה שונה לחלוטין של התקציב בעוד המטרה היא בשלב זה ל"צלם מצב" ולשמור על רמת חיים ואורח החיים אותו טיפחנו ולו הורגלנו. המשך הדיון עובר כמובן לאספת החברים.

פנסיות

ויהיה אחראי על תקציב הקהילה ועל ביצוע תוכנית העבודה שלה. הוא ינהל את כלל ענפי הקהילה והוועדות כשתחתיו שלושה אגפים: אגף החינוך, אגף ענפי השירותים ואגף חברה ופרט.

יהודה שריד ימשיך לתפקיד של מנהל חברה ופרט. תחת אחריותו יהיו נושאים אישיים ועבודת הוועדות והענפים שעוסקים בפרט וחברה.

זה הזמן להודות לחברים על שיתוף הפעולה, על התמיכה ועל הפרגון. לכהן בתפקיד ציבורי כולל גם חיכוך לא קל בין פרט לחברה, בין תקנון לצרכים אישיים, והתמודדות עם קשיים, פחדים וגם כעס ועלבון. עשינו ככל יכולתנו ואנו יודעים שהיא לא הייתה מספקת. סליחה ממי שפגענו בו, מחברים שלא קיבלו תשובה הולמת, ממי שחש נפגע ממחדלנו או שכשלנו בלשונו בשיחה עמו. נסיים בתפילתו של רבן גמליאל דיבנה, בסערה, בלב ים: **ריבנו של עולם, גלוי וידוע לפניך שלא לכבודי עשיתי, ולא לכבוד בית אבא עשיתי, אלא לכבודך ולכבוד קבוצת יבנה.**

אנו ממשיכות בהסדרת הפנסיות של חברי הקבוצה כחלק מחיזוק הביטחון הסוציאלי שלנו. כלל החברים קיבל מכתב הסבר וטפסים להרשאה מול החברה המנהלת. אנא מלאו את הטפסים והחזירו לתא הדואר של הנהלת חשבונות. הסדרת הפנסיות היא תהליך חשוב מאוד הן ברמה הפיננסית והן עבור הביטחון הסוציאלי של כולנו. כמו נושאים אחרים מסוג זה הוא דורש לא מעט "טופסולוגיה" והרשאות. שיתוף פעולה יעיל יקל מאוד על התהליך. הצוות המוביל (עמית, תולי, אלעד כהן, רבקה שריד ונח) פנוי להדרכה ולכל שאלה בנושא.

משולחנם של יהודה ונח – סיום

לאחר שלוש שנים ויותר ה"מדור" מגיע לסיומו. החל מהשבוע הבא נח עובר לתפקיד של "מזכיר" שכולל ריכוז עבודת המזכירות המתאמת, אחריות על האספה והמועצה וקשרי החוץ של הקיבוץ. התפקיד בהיקף של חצי משרה בלבד. **שמשון גוטליב** יחל בתפקידו כמנהל הקהילה,

הקיבוץ הדתי

תנועת הקיבוץ הדתי

ביום שישי, כ"ד בטבת, 8.1

הקיבוץ הדתי והקורונה / הרב ד"ר חזי כהן

סיפור משפחתי – הכתף שלנו, כחלק מהמרקם המשפחתי / דני שטיינר

אמנות מתחת למסכה / דליה יוחנן

גשר על מים סוערים – משאבי החוסן שלנו / גילאן כהן

11.00 – סיום

הרשמה באתר האינטרנט של הקיבוץ הדתי

אחות כוננת בשבת פרי "ויחיי" - אורית.

שעות וימי העבודה של ד"ר אבירם דונסקי במרפאה:

יום ראשון: 16:45-14:30, יום שני: 15:30-14:00

יום שלישי: 13:00-10:30, יום חמישי: 09:00-08:00 ו-15:30-14:30.

ימי שישי במרפאה: יום שישי ה-01.01 - המרפאה סגורה. יום שישי ה-08/01/21 - גלית.

לגבי החיסונים לקורונה {לגילאי 60 ומעלה} - אנשים שזקוקים לעזרה בתיאום תורים, מוזמנים לפנות לליזט עפרוני.

* חיסוני שפעת - יש מלאי מספיק לחיסונים, הציבור מוזמן לתאם תור.

* תזכורת! - לבדיקות דם יש לתאם תור מראש מול המרפאה.

מבקשים לחזור ולהדגיש כי לפני כל הגעה למרפאה, יש להתקשר ולתאם מול המרפאה. על אחת כמה וכמה, כל מי שמרגיש לא טוב, אסור לו להגיע למרפאה אלא ליצור קשר טלפוני.

לידיעת החברים! תהיה אפשרות להגיע ליפעת הדיאטנית לתורים בשעות אחר הצהריים. מי שמעוניין בכך, נא לפנות לאורית במרפאה.

רק בריאות - צוות המרפאה!

בשעת
הירום

4000
אחות
תורנית

1221
איחוד
הצלה

הודעות אגף הדואר

לחברים שלום, החל מהשבוע הקרוב

* עיתוני "ישראל היום" לא יחולקו בתאי הדואר. אלא יונחו על הספסל. אנחנו מקבלים כמות עצומה של עותקים, וכל יום בבוקר צריך לזרוק עותקים שנשארו. אז כל מי שרוצה, שייקח מהספסל.

* בימים שני וחמישי בשבוע אסע לדואר קדרון כדי לשלוח דואר רשום ולשלם תשלומים. מומלץ להביא תשלומים ודואר רשום בימים ראשון ורביעי (אפשר אחה"צ, ערב) כדי שיהיו מוכנים כשאסע.

תודה רבה

תרצה ברמץ שטיין

מתוך ניסיון

לאה גולדברג

לאותו שָׁל הגוף הַיָּפֶה, הַרוֹגֵעַת.
רק לְנֶשֶׁם לְרוֹחָה, רק לְחַלֵּם לְרוֹיָה.
לֵיל פְּרִיחָה מִתְפַּרֵּקֵד לְמוֹד־סוּפּוֹת, יְדוּע־לֵהֵט
וְאֵילָן אֲשֶׁר קָם לְתַחִיָּה.

נְהָרוֹת שֶׁזָּרְמוּ בְנֶעוּרַי יְתְרוֹנָנוּ
בְּעוֹרְקֵי הַהוֹמִים - טְהוֹרִים, טְהוֹרִים.
כָּל מְלוֹת הַרְצוֹן שֶׁהֶצְתוּ בְּעֵינָינוּ
יִפְרָחוּ מִחֵדֶשׁ בְּפָנֵי הַחַוְרִים.

הַבְּרָכָה הַגְּדוֹלָה! כֹּה פְּשוֹט הִיא נִתְּנָה.
כְּשֵׁדוֹת הַנּוֹתְנִים לְסִתּוּיִם יְבוּלִם.
וְתִשָּׂא אֶת זְכָרָה שֶׁל יָדֵי הַצּוֹנְנֵת
עַל כְּתֻפֶּדֶת הַחֲמָה - עַד עוֹלָם.

על השירים: יצחק ברוכי

הכתובת למשלוח מאמרים למערכת: bimkomon@gmail.com
המערכת: דינה ספראי, רעיה זלקינד, ניר יעקבי ושרית פישביין.